

ὄργανον ἐξεκίνησε πρὸς τὸ μέρος τοῦ πύργου, ἡ δὲ Χαῖδη τὸ ἠκολούθει κατὰ πόδας.

Ἐνῷ δὲ ἐπήγαινον ὁμοῦ ἡ Χαῖδη τὸν ἡρώτησε τί πρᾶγμα ἦτο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς τὴν ῥάχιν του. Αὐτὸς δὲ μὲ εὐχαρίστησιν τῆς εἶπεν, ὅτι ἦτο μουσικὸν ὄργανον καὶ ὅταν ἐγύριζε τις τὴν χεῖρά του ἔψαλλε πολὺ ὠραῖα. Μετ' ὀλίγον δὲ ἔφθασαν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἦτο ἡ ἐκκλησία μὲ τὸν μεγάλον πύργον.

— Ἴδου τὸ μέρος ὅπου ζητεῖς, εἶπεν ὁ ὀργανόπαις.

— Καλὰ, ἀλλὰ πῶς θὰ εἰσέλθω; ἡ θύρα εἶναι κλεισμένη.

— Δὲν ἤξεύρω, ἦτο ἡ ἀπάντησις.

— Νομίζεις, ὅτι ἡμπορῶ νὰ σημάνω τὸν κώδωνα, ὅπως κάμνουν διὰ τὸν Σεβαστιανόν;

— Δὲν γνωρίζω.

Χωρὶς νὰ περιμένη ἄλλο τι, ἡ Χαῖδη ὑψωσε τὴν χεῖρά της καὶ ἔσυρε πρὸς τὰ κάτω τὸ κρεμάμενον κομβίον· ἀλλ' ὥς φαίνεται ἐτράβηξε τὸ σύρμα πολὺ δυνατὰ, διότι ὁ κώδων ἤρχισε νὰ κωδωνίζῃ πολὺ, ὁ δὲ θυρωρὸς ἐφάνη ἀμέσως εἰς τὴν θύραν πολὺ ὀργισμένος, καὶ καθὼς ἤνοιξε καὶ εἶδε τὰ δύο παιδιὰ νὰ στέκωνται ἔξωθεν, ἐστράφη πρὸς τὸν ὀργανόπαιδα καὶ μὲ ὀργὴν τῷ εἶπε:

— Τί θέλεις καὶ μὲ κατέβασες τόσον ταχέως μὲ τὸ κωδωνισμό σου; Δὲν δύνασαι νὰ ἀναγνώσῃς τί εἶναι γραμμένον ἐδῶ; «Διὰ τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὸν πύργον.»

Τὸ παιδίον ἔδειξε μὲ τὸν δάκτυλον τὴν Χαῖδην καὶ δὲν ἀπεκρίθη λέξιν. Ἀλλ' ἡ Χαῖδη ἀπεκρίθη διὰ μιᾶς. — «Ἰσα, ἴσα τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ κάμω.»

— Καὶ τί θέλεις ἐκεῖ ἐπάνω σύ; εἶπεν ὁ θυρωρὸς. Σὲ ἔστειλε κανεὶς;

— Ὅχι, ἀλλ' ἐγὼ θέλω ν' ἀναβῶ διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ ἴδω ἀπ' ἐκεῖ τὴν χώραν.

— Κάμε με τὴν χάριν νὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου, κορίτσι μου, καὶ σὲ συμβουλεύω νὰ μὴ παίζῃς ἄλλην φορὰν τὸ παιγνίδι τοῦτο, διότι δὲν θὰ ἦναι διὰ τὸ καλόν σου.

Ταῦτα εἰπὼν ἐστράφη πρὸς τὰ ἔσω θέλων νὰ κλείσῃ τὴν θύραν, ἀλλ' ἡ Χαῖδη τὸν ἐκράτησεν ἀπὸ τὸ φόρεμα καὶ τὸν παρεκάλει, μόνον μίαν φορὰν νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ ἀναβῇ εἰς τὸν πύργον.

Ὁ ἱκετευτικὸς τρόπος καὶ τὸ στάσιμον τῆς Χαῖδης ἔκαμψαν τὴν καρδίαν τοῦ θυρωροῦ καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὴν εὐχαρίστησῃ.

— Ἀφοῦ φαίνεσαι πῶς ἔχεις τόσῃ ἐπιθυμίαν ν' ἀναβῇς εἰς τὸν πύργον, ἔλα μαζί μου!

Ἡ Χαῖδη ἔδωκε τὴν χεῖρά της εἰς τὸν θυρω-

ρὸν καὶ ἤρχισε νὰ ἀναβαίνει μὲ αὐτὸν τὴν κλίμακα, ἥτις ἔφερε πρὸς τὴν κορυφὴν, ἐνῷ ὁ ὀργανόπαις ἐκάθησεν ἔξωθεν τῆς θύρας ἀναμένων.

Ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς τὴν κορυφὴν, ὁ θυρωρὸς ἔλαβε τὴν Χαῖδην εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τῆς εἶπε: — «Τώρα κύτταξε τριγύρω, τί βλέπεις;»

— Οὐφ! ἀπεκρίθη ἡ Χαῖδη, σκέπας τῶν οἰκιῶν καὶ δρόμους! τίποτε ἄλλο ὅσον βλέπει τὸ μάτι!

— Ἐ! βλέπεις τώρα πόσον ἄσχημα ἔκαμες νὰ μὲ ταράξῃς. Ἐπρεπε πρῶτον νὰ ἐρωτήσῃς κανένα, ὅστις ἐγνώριζε, διὰ νὰ σὲ πληροφορήσῃ τί φαίνεται ἐκ τοῦ πύργου τοῦτου, καὶ οὕτω θὰ ἐγλύτωνες τὰ βήματά σου καὶ δὲν θὰ ἐτάραττες καὶ ἐμέ.

Εἰς τὸ κατέβασμα ὁ θυρωρὸς τὴν ὠδήγησε διὰ μιᾶς μικρᾶς θύρας εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὅπου ἦτο μέγα πανέριον, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐκοιμῶντο ἡσυχῶς 5 γατάκια, ἐνῷ ἡ μήτηρ των ἐφρούρει ἀγρύπνως αὐτὰ κοιμωμένη εἰς τὰ πλάγια τοῦ πανεριοῦ.

Ἡ Χαῖδη, ἥτις δὲν εἶχε ποτὲ ἰδεῖ τόσον μεγάλην γάταν, ἔτρεξε πρὸς τὸ πανέριον καὶ ἠθέλησε νὰ χαιδεύσῃ τὰ μικρά, ἀλλ' ἡ μήτηρ των ἐγρύλισε τόσον ὀξέως, ὥστε ἐτρόμαξε τὴν Χαῖδην καὶ τὴν ἔκαμε ν' ἀποσύρῃ τὰς χεῖράς της ἀπ' αὐτά. (Ἀκολουθεῖ).

ΟΙ ΛΙΘΟΙ ΕΝ ΚΑΡΝΑΚ.

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν Εὐρώπῃν εἶναι ζήτημα ἀρχαιολογικόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλύθη ἀκόμη. Ἀλλ' ἀπὸ τὰ λείψανα, τὰ ὁποῖα ἀνεκαλύφθησαν, καὶ τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἄνθρωπον, δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν τὴν γεωλογικὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔζων ἄνθρωποι ἐν Εὐρώπῃ.

Τὰ λείψανα ταῦτα συνίστανται κυρίως ἐκ κοιτιῶν διὰ τοὺς ζῶντας, τάφων διὰ τοὺς νεκρούς, ναῶν διὰ λατρείαν, ἐργαλείων πολεμικῶν, σκευῶν οἰκιακῶν, στολιδίων κτλ.

Οἱ ἀρχαιολόγοι, διαιροῦσι τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους εἰς τέσσαρας μεγάλας ἐποχάς. 1) Τὴν ἐποχὴν τῆς Μεταναστεύσεως, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος συνέζη ἐν Εὐρώπῃ μὲ τὰ γιγαντιαῖα τετράποδα, τὸν Μάμμουθ, τὴν Ἀρκτον τῶν σπηλαίων, τὸν μαλλιαρὸν Ῥινόκερων καὶ ἄλλα μὴ ὑπάρχοντα πλέον ζῶα. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ὀνομάζεται Παλαιολιθική.

2) Ἡ ἐποχὴ τῶν ἡχοισμένων λίθων, ἥτις χαρακτηρίζεται ὑπὸ ὠραίων ὅπλων καὶ ἄλλων ἐργαλείων κατεσκευασμένων ἀπὸ χάλιπα (ἀτσα-

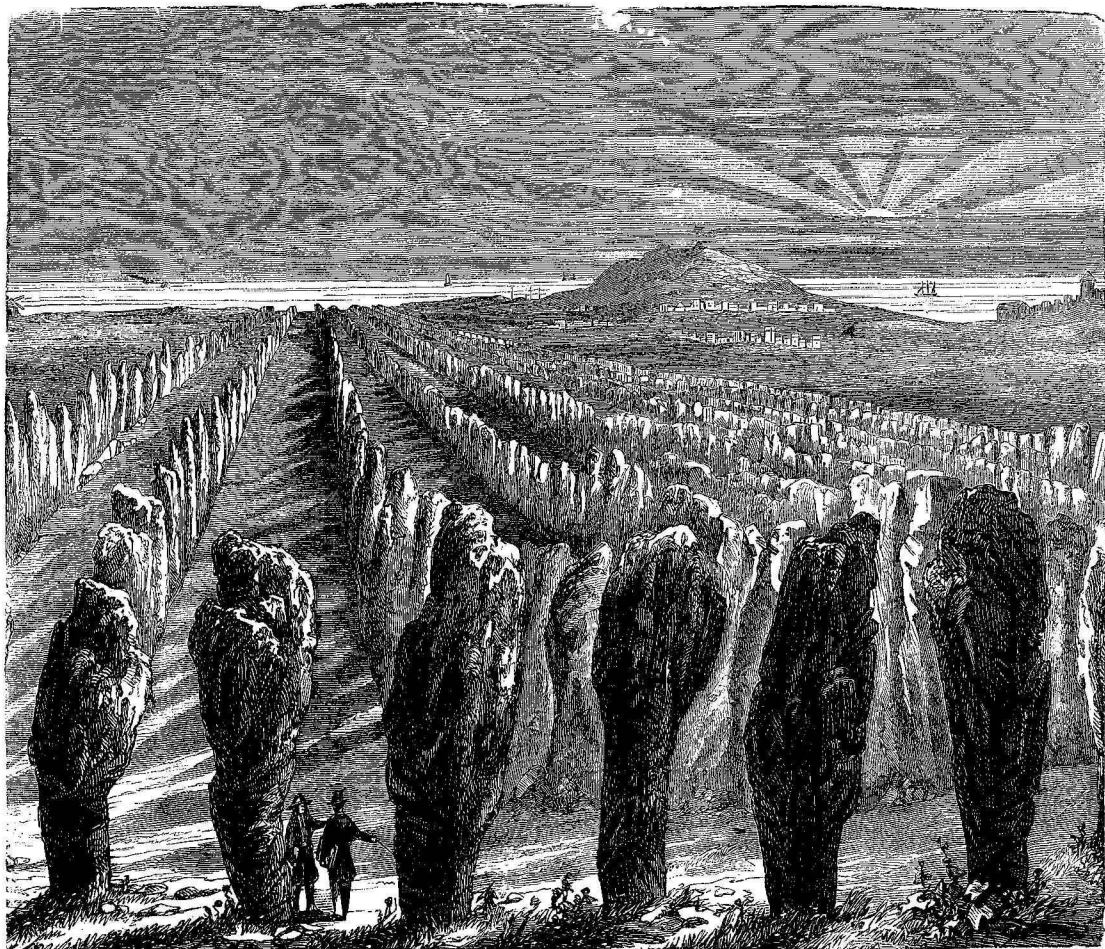
λόπετρων) κατ' αὐτήν δὲ δὲν ἀπαντᾷται κανὲν ἴχνος γνώσεως ἢ χρήσεως ἄλλου μετάλλου ἐκτός τοῦ χρυσοῦ, τὸν ὁποῖον ἐνίοτε μετεχειρίζοντο πρὸς στολισμὸν· αὕτη καλεῖται *Νεολιθικὴ ἐποχὴ*.

3) Ὁ *Χαλκοῦς αἰὼν*, καθ' ὃν οἱ ἄνθρωποι, μετεχειρίζοντο τὸν χαλκὸν πρὸς κατασκευὴν ὀπλῶν καὶ κοπτικῶν ἐργαλείων.

4) Ὁ *Σιδηροῦς αἰὼν*, καθ' ὃν ὁ σιδηρὸς ἀντικατέστησε τὸν χαλκὸν εἰς τὴν κατασκευὴν ὀπλῶν ἢ χρήσις ὅμως τοῦ χαλκοῦ δὲν ἔπαυσεν.

Καρνάκ τῆς Γαλλικῆς Βρετάνης, καὶ μολονότι μέγα μέρος τῶν λίθων ἀφηρέθησαν καὶ ἐγένετο χρήσις αὐτῶν πρὸς ἄλλους σκοπούς, ἔμειναν ὅμως ἱκανοί, διὰ νὰ δείξουν πόσον ἐκτεταμένον πρέπει νὰ ἦτο τὸ μνημεῖον τοῦτο.

Ὡς φαίνεται οἱ λίθοι οὗτοι ἀπετέλουν μέρος ναοῦ τινος ἀφιερωμένου εἰς τὴν λατρείαν τῶν θεῶν. Διατηρεῖται δὲ ἀκόμη μεταξὺ τῶν κατοίκων δεισιδαιμῶν τις δοξασία, ὅτι ὁ τόπος οὗτος εἶναι ἱερός, καὶ πολλοὶ μεταβαίνουν ἐκεῖ κρυφίως

Οἱ προϊστορικοὶ λίθοι ἐν Καρνάκ (Γαλλία).

Αἱ περίοδοι αὗται δὲν πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς διαδεχόμεναι ἢ μία τὴν ἄλλην, διότι εἰς τινὰς χώρας συνυπῆρχον, ὑπάρχουν δὲ καὶ σήμερον μέρη τῆς γῆς, ὅπου οἱ ἄνθρωποι μεταχειρίζονται ἔτι λίθινα ἐργαλεῖα.

Τὰ λείψανα ταῦτα εὐρίσκονται ἀπανταχοῦ ἐν μεγάλῃ ἀφθονίᾳ. Δείγματα δὲ αὐτῶν εὐρίσκονται εἰς τὰ μουσεῖα ὄλων τῶν ἐθνῶν.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ μνημεῖον τῆς παλαιολιθικῆς ἐκείνης ἐποχῆς, ὅπερ ἀνεκαλύφθη ἐν

τὴν νύκτα φέροντες εἰς τινὰ λίθον ἢ πηγὴν ἐκεῖ τὰ ἀσθενῆ τέκνα των ἢ τὰ κτήνη των διὰ νὰ ἰατρευθοῦν ἀπὸ τὰς ἀσθενείας των, εἰς τὸ πῆσμα τῶν ἀφορισμῶν καὶ ἀναθεμάτων, τὰ ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία ῥίπτει κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν τοιούτων.

Οἱ λίθοι οὗτοι ἐν Καρνάκ ἦσαν γνωστοὶ πολὺ πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ.